

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

حمیدالله عزیزی

همبورگ - المان

26 جنوری 2013

ملک الشعراء غربت

اینجانب حمیدالله عزیزی استم، که مانند بسیاری از هموطنانم از جور جنایتسالاران هفت و هشت ثور، یکجای با فامیلم پناهنده مملکت المان شده ایم. در ابتداء زندگانی در دیار بیگانه بر ما بسیار سخت میگذشت و وقتی آب و هوا و خاک بهشت آسای وطن یادم می آمد، در قیامتی از غم و افسوس فرو میرفتم و زمین جایم نمیداد. ولی سرّ خدا آدم در هر جایی که بسر بُرد، در همانجا عادت میکند. ما هم اکنون بعد از گذشت سالهای طولانی، با محیط و مردم المان و حتی آب و هوای پر ابر و بارانش عادت کرده ایم. خداوند برایم چار پسر نازنین عطاء فرموده که الحمد لله همه صاحب درس و تحصیل عالی میباشند. ازین رهگذر خیلی از خدایم راضی و شاکر هستم که فرزندانم با همت و پشت کار خود، پشت درس و تحصیل علم را گرفتند و خود را بجایای دلخواه رسانیدند.

در همبورگ تعداد وطندرانم نام خدا بسیار زیاد است و وقتی در کوچه و بازار در تردد میباشم، حتماً چشمم از دیدن وطندار عزیزی روشن میشود. کتب و مجلات به زبانهای وطنم دستیاب میگردد و من که در سن تقاعد بسر میبرم، وقت فراغت کافی دارم. با دوستان فرهنگی و اهل علم و مطالعه همیشه در تماس میباشم. یکی دو روز هفته در جمع دوستان عاشق شعر و ادب سپری میشود. دو روز پیش در جمع همین یاران ادیب و شاعر بودیم و دوست ارجمند ما ناظم صاحب باختری مثل همیشه نقل مجلس بود. از استاد اسیر و قسمت اول دیوان بزرگ شان که چند سال پیش در همین اروپا چاپ گردیده، قصه رفت و ناظم صاحب یکی از ابیات ناب آن جناب را با آواز دلنشین خود دکلمه کرد که:

من زهد خشک را به دو ارزن نمیخرم
گر دیگران خرنند، خرنند، من نمیخرم

این شاهیبت آنقدر در دل ما نشست که همه آن را یادداشت کرده و برای استاد اسیر آفرین فرستادیم.

با وجودی که در وطن زمینه پرورش و مطالعه شعر و ادب را نداشتم، ولی از وقتی که در این دیار با دوستان ادیب و ادب پرور در تماس آمده ام، عشق و علاقه عجیبی به این فن شریف پیدا کرده ام. چند دیوان و رساله شعری شعرای قدیم و معاصر را بدست آورده و مطالعه میکنم. اشعار استاد اسیر صاحب را در جرائدی که درینجا دستیاب میشود، مطالعه کرده و از آن لذت میبرم. باید عاجزانه اقرار کنم که دوستان جمع ادبی و خصوصاً ناظم صاحب مشوق بزرگ ما درین راه بوده است و اگر ایشان را نمیداشتیم، معلوم نبود که ساعات فراغت ما به چه شکل و چه سان میگذشت.

ناظم صاحب از نامزدی استاد اسیر به منصب ملک الشعرائی قسه کرده و فرمود که رأی و نظر خود را میتوان به وبسایت «افغانستان آزاد - آزاد افغانستان» که مبتکر این امر بزرگ ادبی و فرهنگی میباشد، فرستاد.

اینک رأی خود را به طرفداری از انتخاب استاد اسیر صاحب، تقدیم این وبسایت کرده و دعاء میکنم که این استاد نامی وطن هرچه زودتر به این مقام بزرگ برگزیده شود.